

ROZCISKAĆ (1) *vb pf*

o jasne.

fut 3 sg rozciskå. ◊ [*praet 3 sg m* rozciskåł. ◊ *part praet act* rozciskåwszy.]

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI (dwa z niżej notowanych przykładów) – XVIII w. s.v. rozcisnąć. Rozrzucić w różne strony; disicere, dispergere, dissipare Cn:

[*rozciskać po czym:* Tegoż roku, dnia 13 miesiąca czerwca, łotr niejaki Zakrzewski [...] naszedł na kościół do Panny Maryej [...]. Kapłana przy mszej ranił i chłopca co mu ministrował także ranił, sakrament rozciskał po ziemi. *KronMieszcz 65; KmitaŻyw C2.*]

[*Zwrot:* »[czemu (żywotne)] różno [= w różne strony] rozciskać«: Ten [...] Zabił Stanisława cnego, W sztuki ciało posiekawszy, Ptastwu różno rozciskawszy *ZbylWieś 22.*]

Przen:

[*W porównaniu:* ktory [*Pan Bóg*] zdrowie nieprzyiaćioł thwoich rościłka [*eiaculabitur*] precz iáko z proce. *BibRadz 1.Reg 25/29 (Linde s.v. rozcisnąć).*]

a) Roztrwonić:

W przeciwstawieniu: »zgromadzić ... rozciskać«: Bo co ieden zgrómádził/ To drugi wnet rozćiłka *KochPieś 24.*

Synonimy: rozmiotać, rozproszyć, rozsiać, rozsypać, roztrząsnąć.

Formacje współrdzenne cf CISKAĆ.

Cf **ROZCISKANY**

KW,~(LWil)